

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

В ДНІ 30.ЧЕРВНЯ 1941 Р.

ВОЛЕЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Збірка документів Миколи Лебедя
(Архів Прологу, Нью-Йорк)

C56-11

було проголошено
у Львові

345811

САМОСТІЙНІСТЬ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Три реки минає з тієї хвилини, коли в день 30. червня 1941 року було проголошено відродження і САМОСТІЙНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ. Це був могутній акт волі українського народу, що по двох довгих десятиріччях московсько-більшевицької неволі заявив своє священне право на самостійне державне життя. Це був яскравий доказ неміручості української нації, що, по героїчно закінчених визвольних Змаганнях 1917-21 років, незалежно від безперервного окупантського терору, ні на мент не зразилувала зі своєї державності і не перервала боротьби за неї. І хоч боротьба ця принесла великі жертви українському народові, хоч сотні тисяч крапих його синів гинули на далеких степах Туркестану, серед морозів Льодового океану або в ґармах НКВД, то це ні трохи не послабило волі українського народу до самостійного життя. І, коли на німецько-більшевицькому кордоні впали перші стріли, коли друга імперіалістична війна почала переноситися на землі України, тоді пролунав могутній голос, що доказував, що ЖИВЕ І НЕ ВМИРАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД, що, на прот усім ворожим силам, він знову встат до вільного і незалежного життя.

Широкою хвилею радості, запалу й захоплення прийняли українські народні маси Акт 30 червня 1941 року. По всьому краю, над Дністром і Дніпром, пройшли могутні народні маніфестації, що диро вітали відродження української державності. Це здійснювалося завітня мрія гнобленого й експлуатованого окупантами народу, що тепер давав свободний вияв своєї волі.

Одночасно швидким темпом проходила по всій Україні організація зруйнованого окупантськими режимами і війною державного життя. Українські народні маси, що в Українській Самостійній Соборній Державі бачать гарантію свого повного і незалежного розвитку, взялися до організації нового порядку на українських землях.

Але тут же прийшов удар. Так само, як у 1918 році московсько-більшевицькі імперіалісти не визнавали проголошеної годі в день 22 січня Самостійності України і на молоду Українську Народню Республіку послали військов банди Муравйова, так само в 1941 році новий імперіалістичний, німецький загартбник сразу вдарив по українській державності, ліквідував її вільний Уряд, громив організоване українське національне державне життя, Українську землю він штучними кордонами, він огорожив сміхотворні Райхскомісаріати, Ралі-Бессія, і Трансністрії, насильно виривав її живе тіло з одного моск-

рика. Він завіз на українські землі не тільки раба, а й ганебну свою роботу німецькі імперіялісти прикривають ширмою "визволення" України від більшовизму. Це так само як у 1918 році більшовики "визволили" нас від Української Держави, щобте від нашої волі і від нашого хліба.

Та помилилися німецькі імперіялісти, коли думали, що легко поведуть український народ в ярмо. Вільнолюбний український народ, як і всі інші поневолені народи Сходу, не погодиться протягом довгих 23 років із московсько-більшовицькою неволею і вів із нею безперервну боротьбу. Тому також він не погодиться з новою неволею, в яку пхнуа його новий, німецький, імперіалістичний загарбник! Український народ не буде пасивно приглядатися до свого винищування і суміє оборонити своє право на існування і самостійне життя.

При тому український народ свідомий, що тільки цілковитий розгром імперіалізмів у спільній боротьбі всіх поневолених може принести йому волю. Тому тільки на шляхах революційної боротьби шукає український народ свого визволення. Він знає, що, загнані в туник та передбачуючі свій упадок, німецький і московсько-більшовицький імперіялісти намагаються і намагаються прислати для себе український народ, щоб примусити його кривавитися за їхні імперіалістичні інтереси. Сьогодні, під впливом вираження на фронтах та в наслідок зросту революційних сил поневолених народів, німецько-московські імперіялісти прикидаються прихильниками українського народу, а навіть його самостійного життя та кидають його у спільний з ними фронт.

Але з тим, що невідомо розгромити наші самостійницькі акти з 22 січня 1918 року і з 30 червня 1941 року, з тим, що терором і насильством відповіли на нашу самостійницьку боротьбу, - український народ в цьому спільному фронті з ворогами не має, за їхні імперіалістичні інтереси кровавитися не буде і себе обманювати не дозволить!

Український народ!

Твоя організація політично-збройна сила повстане тільки в твоїй всенародній, в єдиному фронті з усіма революційними силами всіх верств і всіх земель українського народу проти німецько-московських імперіалістів. Помочи в твоїй визвольній боротьбі. Того, від окупантів не ждати! Вони ніколи не дозвлять на організування сили, яка відтак могла б стати небезпечною для них. Москва, як і Берлін, хоче здобути для себе гарматне м'ясо, щоб відтак нас ще більше поневолила! Воля Україні принесять і українську державу здобуду не колоніальні українські частини в німецькій чи більшовицькій армії, але одна, незалежно від волі німецьких чи московських окупантів, організована революційно-визвольна сила українського народу.

Український народ!

З кожним днем росте і міцніє фронт поневолених народів проти німецьких і московських імперіалістів. Український народ - це одне могутнє звено цього фронту. Без визволення України, без відбудови української державності - не здобути волі другим поневоленим народам Сходу!

Український народ!

Сучасна імперіалістична війна вступила в свою вирішальну стадію. Поруч з послабленням імперіалістів, вони то обідянками, то збільшенням терором намагаються вдержатися на українських землях. На залицення і маневри мусимо відповісти скріпленою національною чуйністю. Будьте обережні, коли, змучені своїм важким становищем, вони приходять до нас в огненій шпирі! На скріплений терор відповімо скріпленою організацією САМОБОРОНИ! УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ХОЧЕ І БУДЕ ЖИТИ І ТОМУ НЕ ДАСТЬ СЕБЕ МОВЧКИ ВИНИЩУВАТИ!

Станайте в ряди революційно-визвольної боротьби з імперіалізмами!

Зміцнюймо єдиний революційний фронт українського народу!

За свободу народам і людині!

За новий, тривалий і незнищимий 22 січня 1918 і 30 червня 1941 року!

М.Постов 30. червня 1944 р.

СЛАВА УКРАЇНІ - ГЕРОЯМ СЛАВА!

1.1 ч. ч.4 1943 р|

ОВЛАСНИЙ ПРОВІД

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ